

Los Angeles, Calif.
1968. január 25.

Nt. Vasváry Ödön
1301 Delaware Ave. S.W.
Washington, D.C. 20024.

Kedves Ödön és Idli!

Siterben volt egy uri zsidó, akit tárgyalásra behívtak Nagyváradra tanu-
nak. Ő szembelakott a siteri paróchiával. Édes jó apám is be volt idezve,
mint tanu. A zsidó megnyerte a pert - 40 forintot. Mikor jöttek vissza Va-
radról, felkérészkedett az apám kocsijának hátuljára. Apám hátranézett és
kérdte: "Hogy van szomszéd?" A zsidó azt felelte: "Ugy ülök itt, mint egy
40 forintos "kotya".

Most én is úgy érzem magam "mint egy 40 forintos kotya" - hogy itt ülök
egy kényelmes székben és a titkárnőmnek diktálom ezt a levelet, mert én már
nem vagyok írásra képes.

Nagy hálával vagyok hozzád, Ödön, hogy megemlékeztlél drága jó férjemről, a
fejedelmi cikkel a Szabadság 1968. január 9. számában. Egy clevelandi egyház-
tag és Nt. Szabó Antal tegnap küldték el nekem. Nagy Isten áldása, hogy Te
még ilyen szellemi képességgel bírsz és még a Coatesville-i egyházat is
szolgálod, amiért a jó Isten meg fog áldani.

Örömmel vettem tudomásul, hogy a gyermekeid és unokáid olyan tehetségesek.
Sok örömeitek lehet bennük. Nagy áldás a jó gyermek. Az Isten továbbra is ad-
jon erőt a munkára.

Jól esik hallani, hogy a Pista fiammat oly közeli lelki barátságban vagy.
Pistának nagy szüksége van a te lelki támaszodra. Megosztom véleményed 100
százalékgig, hogy Margit a jobb keze. Most csak arra kérlek, hogy a te nagy ta-
pintatossággal és diplomata képességgel véd Pista szívébe, hogy a sok
nagytücsök és válótlanságokat hagyja ~~szébe~~ félbe, mint például a mellékelt
cikk, és próbáld bele vénsi, (hogy a család feje ne csak prédikálja a szere-
tetet, hanem ossza meg a testvérek között. "Az az egyedüli kívánságom, mielőtt
elhív az Ur és hogy Pistát még megláthassam egyszer. Már több mint két éve
itt vagyok, összesen öt levelet írt és Margit egyet. Kértem, jöjjön Urvacso-
rát adni, mikor haldokoltam másfél évvel ezelőtt, - de nem jött. Kornélt kér-
tem akkor, hívja fel Szabó Pistát, hogy a nagytemplomban imádkozzanak értem.
Ezt Pista félremagyarázta és Kornélt azzal vádolta, hogy a Columbus-i lelkész
felhívta és Pistát lefordította, holott Kornél soha nem beszélt a Columbusi lel-
kipásztorral, még a nevét sem tudja. Tanítsd meg Pistát, hogy e májusban le-
szek 91 éves, nem 93. En már nem tudok járni, sem megfordulni az ágyban. Még
a nevem se tudom leírni. Még egy telefonhívást se kapok Pistától. Ezt nagy
diszkrétén mondom, mert én Pistát és Margitot nagyon szeretem, de nem tudom
összeadni, hogy mindenre van ideje, csak én reám nincs.

Mellékelek drága nászúramnak egy levelét. Jól esik érezni, hogy ő mindig ér-
tékelte Kornélt, aki úgy nászúramat, mint Erzsikét nagyon szerette. Sok szép
emlék fűzi a két családot egymáshoz. Kár hogy ti nem jöhettek el hozzám. Hi-
ányoztok mind nekem. Hogy van drága Sárika és hol? Csókolom, és Etust is csó-
kolom. Ő hol van és a gyermekei? Etus nagyon kedves volt édes Teddymhez, aki
nagyon hi hozzám. Fáj hogy az én családomból /Vilmán kívül/, se a ti család-
tokból senki sem érintkezik velé. Jó érzés, hogy mikor tehet, elmegy Ligonier-
ba az édes nagyszülei sirjához és engem is már kétszer eljött megnézni. Szerény
jó léleke, Tia, Tamás, első éves egyetemi hallgató.

Sok szeretettel ülel és csókol benneteket és minden családtagot halás

Vilma nénétek.

Diktálva lett Január 18-ken és 19-ken
vittek korházba.

